

Posudek bakalářské práce Gorana Anđeliće
Poutníkův návrat do jeho srdce
Interpretace Komenského Labyrintu metodou close reading

Goran Anđelić si pro svou bakalářskou práci vybral velice nesnadné téma: interpretaci Komenského knihy Labyrint světa a ráj srdce, díla kladoucího velké nároky na interpreta jak svým filozoficky hlubokým obsahem, tak starším a rétoricky propracovaným jazykem. Ani jednoho se ale autor nezalekl a nezalekl se ani množství odborné literatury, která o Komenském a jednotlivých aspektech jeho díla existuje. Vzhledem k tomu, že se jedná o práci bakalářskou, tedy co do rozsahu poměrně omezenou, si velice správně stanovil taková omezení, aby se mu text pod rukama příliš nerozrostl: nesnažil se dílo zasadit do širokého dobového společenského, intelektuálního, filozofického, teologického apod. kontextu ani nehledal paralely mezi ním a dalšími Komenského knihami, ale zvolil si metodu *close reading*, tj. soustředil se primárně na samotný text Labyrintu a jeho výklad a k odborné literatuře nebo dalším dílům Komenského přihlížel pouze potud, pokud se k probírané problematice přímo vztahovaly nebo pokud, v případě děl sekundární literatury, se chtěl polemicky vymezit proti jejich přístupům nebo výsledkům či upozornit na mezery v dosavadním bádání. To mu umožnilo probrat zvolené téma v relativní úplnosti a dostatečné hloubce na přiměřeně malé ploše.

Výsledný text práce se blíží spíše esejistickému než přísně vědeckému stylu, vzhledem ke zvolenému tématu a cíli práce to ale považuji za zcela přiměřené. Autorovi se díky tomu v práci podařilo dobře zvládnout nebezpečný pohyb na tenké hranici mezi interpretací staršího textu tak, aby v něm mohl být odhalen nadčasově aktuální smysl, a ahistorickým vnášením dnešních otázek do díla jiné doby. Podařilo se mu také najít takový způsob interpretace, aby na jedné straně nezůstal u pouhého banálního, nic nepřinášejícího převyprávění, ale na druhé straně aby nesklouzl do vlastních aktualizujících úvah, souvisejících s interpretovaným dílem jen volně nebo vůbec. Navíc dokázal dobře vystihnout mezery a slabá místa dosavadního bádání o Labyrintu a poměrně zdařile se je pokusil zaplnit. Především však dokázal nalézt a srozumitelně zformulovat svůj vlastní, ucelený, originální a inspirativní výklad tohoto Komenského díla.

Také po formální a kompoziční stránce je práce relativně zdařilá. Téma je přehledně a logicky členěno, práce s odbornou literaturou je s ohledem na zvolenou metodu adekvátní. Jazyk výkladu je přiměřený zvolené metodě a cílům. Formální nedostatky jsou relativně nečetné: i když v práci i po závěrečné korektuře zůstala některá drobná formální opomenutí či nedůslednosti (kromě evidentních překlepů např. v psaní velkých či malých písmen u označení jednotlivých složek Komenského alegorie), jejich frekvence není taková, aby vážněji narušovaly celkový dojem z práce. Mojí jedinou závažnější výtkou k práci tak zůstává to, že je výklad v některých kapitolách (např. 3.2.4 Poutník prohlédá stav učených) až příliš stručný a autor nechává spíše promlouvat samotné (i když vhodně zvolené) citáty.

K práci Gorana Anđeliće nemám větší výhrady, naopak, považuji ji zejména po obsahové stránce za vyzrálejší, než je u bakalářských prací obvyklé. Bez problémů tedy podle mého názoru splňuje požadavky kladené na bakalářské práce, proto ji doporučuji jako podklad k obhajobě a navrhuji ji hodnotit známkou *výborně*.